מהדורה למורה – וידוי הגדול – דף תרגול (חנ״מ)

דף תרגול על השיר "וידוי הגדול" של אמנון שמוש: הדובר והאם, מבנה השיר, דימוי, מטאפורה, ניגוד ורמז, והנושאים פער בין דורות והחמצה. הציטוטים קצרים מאוד (עד 8 מילים); מומלץ לעבוד עם השיר מן המקראה לצד הדף.

מסלול חנ״מ: גרסת חנ״מ: פחות פריטים, עד 3 אפשרויות בכל שאלה, מחסן מילים להשלמות, גופן גדול ושורות רחבות. להקריא בקול, בלי הגבלת זמן, לאפשר מענה בעל־פה. אחרי שתי טעויות לתת רמז מכוון (לא את התשובה).

מפתח תשובות

#	שאלה	תשובה / כיוון
1	מיהו הדובר בשיר?	ב – בן שמתוודה על יחסו לאמו
2	למה מדמה הדובר את קול אמו?	ג – לעוד
3	איזו תחושה שולטת בסוף השיר?	ב – החמצה וגעגוע
4	האם הייתה מגיעה לבקר את הדובר בכל קיץ.	נכון
5	סדרו את שלבי השיר לפי הסדר (1–5).	הסדר הנכון: ד → ב → ג → א → ה
6	התאימו בין הדוגמה מן השיר לבין האמצעי האומנותי.	1–א, 2–ד, 3–ג, 4–ב
7	הסבירו את הניגוד בין האם לבין הבן בשיר, ומה הוא מלמד על פער בין דורות.	האם מספרת ויש לה זמן, נושאת עולם של מסורת; הבן עסוק בבניית הקיבוץ ואינו מקשיב. הניגוד מבליט פער בין עולם העבר לחברה החדשה, ואת מה שהלך לאיבוד.

#	שאלה	תשובה / כיוון
8	כתבו מכתב מן הדובר אל אמו, שנים אחרי מותה (7–9 שורות): ספרו לה מה גיליתם בסיפורים שלכם, על מה אתם מצטערים, ואיזה סיפור שלה הייתם רוצים לשמוע שוב. שלבו לפחות דימוי אחד ופרט אחד מן השיר.	קריטריונים: פנייה אישית בגוף ראשון; הגילוי (עולמה בסיפוריו); חרטה מפורשת (לא הקשיב); משאלה לשמוע סיפור; דימוי אחד ופרט אחד מן השיר (העוד, הצמידים, הקיץ, הקיבוץ); לשון תקינה.

כרטיס יציאה – כיוון

1. הדובר מודה בטעות – שלא הקשיב לאמו – ומביע חרטה. 2. תשובה אישית. 3. למשל: כדאי להקשיב לסיפורים של המבוגרים כל עוד אפשר.

לוודא

- הציטוטים הקצרים ("קולה מתנגן כעוד", "אזני הייתה סתומה ולבי ער", "הקיבוץ מן הבוץ") – נוסח מדויק מול המקראה.
- סדר העונות בשיר (קיץ שבו לא באה, חורף שבו נפטרה) – לפי האתר; לוודא מול המקראה.
- המשורר נפטר ב־2022 – לכן בדף רק ציטוטים קצרים ופרפרזה.

הדף מתאים לעמוד "וידוי הגדול – דף תרגול" באתר. יצרה: רוית ראש בן ישי

🕯️ וידוי הגדול – דף תרגול – דף התלמיד/ה

מסלול: ♡ חנ״מ

שם: _____ **כיתה:** _____ **תאריך:** _____

🔊 אפשר לבקש מהמורה להקריא כל שאלה. אין הגבלת זמן. מותר לענות בעל־פה או לסמן.

חלק א׳ – הבנת השיר

סמנו תשובה אחת. כתבו נכון או לא נכון.

1. מיהו הדובר בשיר?

א) האם ב) בן שמתוודה על יחסו לאמו ג) חבר קיבוץ שכן

2. למה מדמה הדובר את קול אמו?

א) לכינור ב) לחליל ג) לעוד

3. איזו תחושה שולטת בסוף השיר?

א) שמחה ב) החמצה וגעגוע ג) כעס על האם

4. האם הייתה מגיעה לבקר את הדובר בכל קיץ. ◯ **נכון** ◯ **לא נכון**

חלק ב׳ – מבנה ואמצעים

סדרו לפי מספרים. חברו קו.

5. סדרו את שלבי השיר לפי הסדר (1–5).

	שלב	מספר בסדר (1, 2, 3...)
א	בקריאת סיפוריו הוא מוצא את עולמה של אמו	
ב	הבן עסוק בבניית הקיבוץ ורק מהנהן – מסך מפריד ביניהם	
ג	הבן מתחיל לכתוב; קיץ אחד האם לא באה, ובחורף נפטרה	
ד	זיכרון הביקורים של האם בכל קיץ – קול, ידיים וצמידים	
ה	המשאלה לשמוע ממנה עוד – והיא איננה	

6. התאימו בין הדוגמה מן השיר לבין האמצעי האומנותי.

#		האות שלי		התאמה
1	"קולה מתנגן כעוד"	____	א	דימוי
2	מסך בין קולות העבר לבין אוזנו	____	ב	חזרה
3	"אזני הייתה סתומה ולבי ער"	____	ג	רמז לפסוק מן המקרא
4	"בכל קיץ" מול "קיץ אחד לא באה"	____	ד	מטאפורה

חלק ג׳ – פרשנות וכתיבה

כתבו משפטים מלאים.

7. הסבירו את הניגוד בין האם לבין הבן בשיר, ומה הוא מלמד על פער בין דורות.

8. כתבו מכתב מן הדובר אל אמו, שנים אחרי מותה (7–9 שורות): ספרו לה מה גיליתם בסיפורים שלכם, על מה אתם מצטערים, ואיזה סיפור שלה הייתם רוצים לשמוע שוב. שלבו לפחות דימוי אחד ופרט אחד מן השיר.

כרטיס יציאה

1. למה לדעתכם השיר נקרא "וידוי"?

2. על מה הייתם רוצים לשאול אדם מבוגר במשפחה שלכם?